

เนื่องจากบทบัญญัติเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองสิทธิทางเศรษฐกิจ เจ้าของลิขสิทธิ์จึงสามารถเลือกดำเนินคดีได้ทั้งทางแพ่งและทางอาญา สำหรับโทษในทางอาญานั้น ได้บัญญัติให้ค่าปรับกึ่งหนึ่งตกแก่เจ้าของลิขสิทธิ์โดยไม่ตัดสิทธิที่จะเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่งอีก จึงทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์มักจะเลือกดำเนินคดีอาญามากกว่า เพราะนอกจากจะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฟ้องร้องแล้วยังสามารถใช้โทษทางอาญาเป็นข้อต่อรองในการเรียกร้องค่าเสียหายแลกกับการยอมความได้ด้วย

สำหรับวิธีการแสวงหาพยานหลักฐานนั้นพบว่า การล่อซื้อเป็นวิธีการที่กฎหมายยอมรับ เพราะทำให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานอย่างครบถ้วน ภายในเวลาที่รวดเร็ว อย่างไรก็ตามเมื่อไม่มีคำจำกัดความที่ชัดเจนของคำว่าล่อซื้อให้กระทำความผิดหรือการล่อซื้อจึงเป็นไปได้ว่าผู้ล่อเกิดความไม่เข้าใจและใช้การแสวงหาพยานหลักฐานผิดพลาดถึงขนาดที่เป็นการสร้างอาชญากรรม ทำให้ผู้ถูกล่อให้กระทำความผิดที่มีเจตนาในการกระทำความผิดมาก่อนตกเป็นอาชญากร อันส่งผลให้พยานหลักฐานที่ได้มานั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการล่อให้กระทำความผิดนั้นได้เกิดขึ้นในคดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งสามารถยอมความได้ ผู้ล่อให้กระทำความผิดอาจฉวยโอกาสจากความเกรงกลัวโทษอาญา จึงใช้พยานหลักฐานที่มีข่มขู่ให้ผู้ถูกล่อให้กระทำความผิดยินยอมจ่ายค่า

ละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก แล้วนำเงินที่ได้มาแบ่งปันกันระหว่างเจ้าพนักงานกับเจ้าของลิขสิทธิ์ พฤติกรรมเช่นนี้เป็นการใช้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ซึ่งไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งจะคุ้มครองและเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย

เมื่อได้ศึกษากฎหมายของไทยแล้วพบว่า ไม่มีกฎหมายบทใดที่ใช้ควบคุมและตรวจสอบการล่อซื้อ ไม่มีการวางแผนทางให้แก่ผู้ถูกล่อให้กระทำความผิดได้มีโอกาสยกข้อต่อสู้ ตลอดจนการผลการพิจารณาพิพากษาให้แก่โจทก์ซึ่งวางแผนการให้ผู้ถูกล่อให้กระทำความผิดเข้าไปติดกับดักแต่อย่างใด ทำให้การพิสูจน์ถึงความบริสุทธิ์ของผู้ถูกล่อให้กระทำความผิดเป็นไปได้ยาก ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิแก่ผู้ถูกล่อให้กระทำความผิดซึ่งไม่มีเจตนาในการกระทำความผิดมาก่อน จึงควรบัญญัติมาตรการในการควบคุมการล่อซื้ออันเป็นสาเหตุสำคัญที่เป็นการเปิดโอกาสให้เกิดการล่อให้กระทำความผิดด้วยการกำหนดให้เจ้าพนักงานเท่านั้นที่จะใช้วิธีการล่อซื้อได้ แต่การล่อซื้อดังกล่าวต้องมีการควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานตามหลักการเรียกว่า Controlled operations และเพื่อให้การล่อซื้อมีความโปร่งใสยิ่งขึ้นจึงควรบัญญัติให้พนักงานอัยการเข้าร่วมสอบสวนกับพนักงานสอบสวนเพื่อเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานอีกชั้นหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ศาลพบความผิดพลาดหรือการกระทำที่ไม่เหมาะสมของเจ้าพนักงาน เพื่อเป็นการรักษาความบริสุทธิ์ยุติธรรมของกระบวนการพิจารณาจึงควรกำหนดให้ศาลสามารถใช้ดุลยพินิจหยุดการพิจารณาได้ นอกจากนี้การเพิ่มมาตรการลงโทษโดยให้ศาลมีดุลยพินิจให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายแทนการลงโทษในคดีแพ่งก็จะสามารถเปลี่ยนทัศนคติของเจ้าของลิขสิทธิ์ให้กลับมาใช้มาตรการทางแพ่งมากขึ้น อันจะมีส่วนช่วยลดการนำกระบวนการทางอาญามาใช้เป็นเครื่องมือไปโดยปริยาย

Copyright laws are designed to protect the economic rights of the owners of copyrights. Any infringement of a copyright subjects the perpetrator to criminal sanctions, as well as civil liability. As for criminal sanctions, the law provides that half of the fine goes to the owner of the copyright without prejudice to his right to claim civil damages. As a result, the victim of a copyright infringement usually chooses to file criminal charges against the defendant because the victim does not have to pay court fees. In addition, the victim can use criminal charges as a bargaining tool to force the defendant to pay more money.

The study has revealed that it is legal to obtain infringement evidence by entrapment, through fake purchases, because entrapment helps to obtain the evidence needed quickly. However, there are not any precise definitions of the terms entrapment or entrapment through fake purchases. Without a

clear understanding of these two terms, it is possible that the evidence obtained may be illegal and, but for the entrapment, a crime would not have been committed by the person being entrapped.

Entrapment in copyright infringement cases, which are compoundable offenses, can be used as a tool by the injured party to demand a large amount of damages from the defendant who fears incriminating evidence and criminal punishment. After obtaining the damages, the money is divided between the owner of the copyright and the law enforcement officials. In such circumstances, it can be said that the criminal proceedings are merely a tool and result in an undesirable result which is not intended by the law. The objective of the law is to provide protection and to give a remedy to the injured party.

A study of the law reveals that the law does not contain any provisions which regulate entrapment procedures. Also, the law does not contain any provisions which allow the person being entrapped to use entrapment as a defense. The prosecution should have the burden of proving that the defendant was not being entrapped. It would be unfair to require the defendant to prove that he was entrapped. In order to protect the rights of a defendant who did not have a prior intent to commit the crime, there should be certain measures to regulate the use of entrapment through fake purchases. Entrapment case should be handled by law enforcement officials through a “controlled operation”. In order for entrapment procedures to be carried out transparently, the law should require that prosecutors join in the interrogation of the entrapped defendant to ensure that the interrogation officials perform their duty properly.

However, in the interests of justice, if the court finds any mistake or inappropriate action on the part of the law enforcement officials, the court should have the discretion to stay the court proceedings. In addition, courts should have the discretion to require the defendant to pay damages to the injured party rather than imposing criminal sanctions. If the court requires the defendant to pay damages, the owner of the copyright may decide not to use criminal charges as a bargaining tool and may, instead, seek appropriate remedies under the civil law. Thus, the number of criminal infringement proceedings would gradually decrease.